

Publicerad 2012-10-18 20:56 av jamming223

Bara en kram och ett par ord

trött i sinnet

jag tappar spänningen

färgen

min energi är som bortblåst

sinnet är avkylt

frostigt

inte alls utsövd

ute

på en höstig kvällspromenad

redo att somna in

i stegen

med ett stadigt handtag om hundens koppel

hunden som trippar på så fint och lätt som vanligt

medan en själv funderar på meningen med livet

en sådan kväll då man

känner sig världsligt ensam och inte förstår varför

jag som kan klara mig så bra själv

i mitt exceptionella ingenmansland

många gånger

men nu är det något annat

jag känner en tomhet

rotlöshet

känner som att en vattentornado rör om sig i mitt inre

och sveper med mitt nybyggda hus

i allt virvlande

svisch!

svisch!

inget kvar av det som jag under så många år byggt

jag min egen hantverkare

med hjälp av mina inre målare

en arkitekt

och så äkta byggarbetare

det som tagit så lång tid att bygga

det som är jag

är förstört genom den drunknande vattentornadon

låt mig blåsa med vinden
här och nu
i höstens kvällsmörker
gråa himmel, blöta kyla

låt mina partiklar säras
delas och färdas iväg i alla riktningar i världen
i förhoppning om att någon av partikeln
hittar det rätta hemmet
hittar det rätta jaget
i världen
en av partiklarna som är
en del av mig
de är de allihop
partikeln som finner en del av mitt sanna esse
och natur
alla partiklar som sedan kommer tillbaka igen
där de först upplöstes
och nu förenas det igen
nu hela
nu universella
partiklar som färdats i en annan dimension
tidsålder
i en annan rymd
och solsystem
nu bildar det mig
igen
fast en annan mig
ett annat jag
som en rymdvarelse - en alien
samtidigt väldigt universell
mänskliggjord

Nej
alldeles för ensam
en sådan dag som idag
då en liten tröst från hunden räcker
då hunden när han kommer tillbaka hem från

hunddagis
kommer fram med nosen
och puffar lite lätt med den på handen
för att visa att
"Nu är jag hemma. Ge mig uppmärksamhet, älskade matte"
Jag upptagen.
Dagdrömmandes.
Framför datorn
men känner den lilla nosen
och den pälsliga
fluffiga
närvaron
denna plötsliga lilla närvaro
från mitt älskade husdjur
min älskade hund
puff
ett sätt för honom att säga något så kärleksfullt och oförglömligt
"jag finns här
för dig
i din värld
och jag vill alltid så gärna ha din uppmärksamhet
i min värld
hund och matte
du och jag, matte!
i en värld tillsammans"

tänk att dagar som denna klarar min stolthet inte av att vara själv
då jag känner mig så innerligt ensam i mig själv
jag skulle bara vilja få en kram
och få höra ett par ord
eller förresten skulle jag vilja lägga mig i min säng och blunda,
andas lätt
och känna lättnaden
med en vetskap av att ändå alltid ha någon bredvid en
någon annans närhet
någon annans andning
någon annans röst som viskar betryggande ord
i ensamhetens kyla
och får en att känna sig tillsammans igen

som en del av världen
om så bara en kram
jag vill helas genom någons kärleksfulla
ödmjuka omfamning och närhet

Bara en kram och ett par ord
för att jag inte ska vilja upplösas
och börja leta efter mig själv i världen
utan något som redan bekräftar att jag redan är hemma i mig själv
och i världen
att jag inte behöver bygga nytt
att jag fortfarande har det
att jag återföds lika snabbt som nya celler skapas
samtidigt som många dör

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jamming223 med Poeter.se id #42685 innehar upphovsrätten